

หมวดที่ ๑๐

อภินิหารปัจเจกขณะ

A0110

การนำส่วนหนึ่งของบททำวัตรเย็นมาลงไว้นี้ เท่ากับเป็นการขยายความเรื่องทำ
ดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว อันเป็นคำสอนของพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้าท่านมี
โอกาสเข้าโบสถ์สวดมนต์ทำวัตรเย็น พร้อมกับพระที่วัดอัมพวัน จะได้บรรยากาศและ
ซึ่งใจดีมาก

นอกจากนั้น หากทุกวัดจะนำบทนี้ไปใช้สวดในงานศพ เหมือนที่วัดอัมพวัน
ปฏิบัติอยู่ ก็น่าจะเกิดประโยชน์ ๒ ประการ คือ ช่วยผ่อนคลายความเศร้าโศกของ
ครอบครัวประการหนึ่ง กับช่วยให้แขกที่มาร่วมงานได้ความเข้าใจและได้อัมมะกลับไป
ด้วย

อภินิหารปัจเจกขณะ

ชะราอัมโมมะหิ

เรามีความแก่เป็นธรรมดา

ชะรังอะนะตีโร

เราไม่ล่วงพ้นความแก่ไปได้

พะยาธิธัมโมมะหิ

เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา

พะยาธิงอะนะตีโต

เราไม่ล่องพ้นความเจ็บไข้ไปได้

มะระณะธัมโมมะหิ

เรามีความตายเป็นธรรมดา

มะระณัมอะนะตีโต

เราไม่ล่องพ้นความตายไปได้

สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ

เรามีความเป็นต่าง ๆ และมีความ

ละเว่น คือเรา

มานาภาโว วินาภาโว

จะต้องพลัดพราก จากของรัก

ของชอบใจทั้งสิ้น

กัมมัตสะโกมะหิ

เรามีกรรมเป็นของของตน

กัมมะทายาโท

เราจะต้องรับผลของกรรม

กัมมะโยนิ

เรามีกรรมนำมาเกิด

กัมมะพันธู

เรามีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์พวกพ้อง

กัมมะปะฐิสระระโน

เรามีกรรมเป็นที่พึง ที่อาศัย

ยังกัมมังกะริสสามิ

เรากระทำกรรมอันใดไว้

กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา

เป็นบุญหรือเป็นบาป

ตัสสะทายาโท ภาะวิสสามิ

เราก็จะต้องรับผลของกรรมนั้น

อะภินันท์ ปัจจะเวกขิตัพพัง	เราพึงพิจารณาเห็นเนื่อง ๆ ดังนี้
อะยังกาโย	อันว่าร่างกายของเรา
อะจรั้งวะตะ	ไม่นานหนอ
อะเปตะวิญญาโน	มีวิญญาณอันไปปราศแล้ว
คฺกุทโตะ	เป็นของสูญเปล่า
อะธิสเสสสะติ	จักนอนทับ
ปะฐฺฐะวิง	ซึ่งแผ่นดิน
นิริตถังวะกะริงคะลลัง	เปรียบประดุจดั่งว่าท่อนฟืนอันผู้ ไม่มีประโยชน์เป็นแท้
สังขาร่า	อันว่าสังขารธรรมทั้งหลาย
อะนิจจาอะตะ	ไม่เที่ยงหนอ
อุปปาทะวะยะธัมมิโน	บังเกิดขึ้นแล้วก็ย่อมเสื่อมไป
อุปปัชชิตวา นิรุชฌันติ	บังเกิดขึ้นแล้วก็ย่อมดับไป
เตสังวุปะสะโมสุโข	ที่ดับเพลิงกิเลสและกองทุกข์เป็น บรมสุขอย่างยิ่ง

ศัพท์เพี้ยน

ศัพท์ทั้งหลายทั้งปวง

มะรินตีจะ มะริสุจะ มะริสสะเร

ตายอยู่ด้วย ตายแล้วด้วย จักตาย

ด้วย

ตะเถวาหังมะริสสามิ

เราก็จักตายอย่างนั้นเหมือนกัน

นัตถิเมเอตตะสังสะโย

ความสงสัยในเรื่องตายนี้ไม่มีแก่

เรา